

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

26 januari 2005

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

RESOLUTIE VOORSTELLEN EN ALGEMENE AANBEVELINGEN UIT JAARVERSLAG 2003 VAN DE
VLAAMSE OMBUDSDIENST

RESOLUTIES PROJECT ONTWIKKELINGSSCHETS 2010 SCHELDE-ESTUARIUM EN BESLISSING
VLAAMSE REGERING

VERZOEKSCHRIFT INVOERING NULTARIEF INZAKE KIJK- EN LUISTERGELD

Inhoud

Nr. 18

Woensdag 26 januari 2005
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Verslag van het Rekenhof	
Indiening en verwijzing	1
Met redenen omklede moties	
Indiening	1
Verslagen	
Indiening	2
Voorontwerpen van decreet	
Indiening	2
Mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap	
Indiening	2
Mededelingen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	
Indiening	3
Mededelingen van gemeenten	
Indiening	3
Arresten van het Arbitragehof	
Indiening	3
Kennisgeving van het Arbitragehof	
Indiening	3
Voorstel van resolutie van de heer Norbert De Batselier, de dames Joke Schauvliege en Marleen Vanderpoorten en de heren Jan Peumans en Jos Stassen betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2003 van de Vlaamse Ombudsdienst – 134 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	4
Voorstel van resolutie van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 69 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4	
Voorstel tot behandeling	4
Sprekers: de heer Frans Wymeersch en mevrouw Annick De Ridder	

<p>Voorstel van resolutie van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 69 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4</p> <p>Voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez, en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer en Bart Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 138 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4</p> <p>Bespreking</p> <p style="padding-left: 20px;">Sprekers: mevrouw Annick De Ridder, de heer Frans Wymeersch, minister-president Yves Leterme, de heren Marc van den Abeelen, Ludwig Caluwé, Jos De Meyer, Bart Martens, Gilbert Bossuyt, Rudi Daems, Jan Peumans en Jos Stassen en minister Kris Peeters</p>	5
<p>Verzoekschrift over het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld – 158 (2004-2005) – Nr. 1</p> <p>Verslag</p>	23
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	23

VOORZITTER: De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.38 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Jacky Maes, Anissa Tamsamani, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Flor Koninckx, Luc Van den Brande, Paul Wille: buitenslands;

Stefaan De Clerck, Jan Loones, Marleen Vanderpoorten: ambtsverplichtingen.

VERSLAG VAN HET REKENHOF**Indiening en verwijzing**

De voorzitter: Het volgend verslag van het Rekenhof werd ingediend:

- Verslag van het Rekenhof over de afstemming van het zorgaanbod op de Vlaamse beleidsdoelstellingen
– 37-A (2004-2005) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES**Indiening**

De voorzitter: De volgende met redenen omklede moties werden ingediend:

- Met redenen omklede motie van de dames Marijke Dillen, Gerda Van Steenberge en Greet Van Linter en de heren Felix Strackx en Eric

Tack tot besluit van de op 16 november, 7 en 14 december 2004 en 11 en 18 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009

– 93 (2004-2005) – Nr. 2.

- Met redenen omklede motie van de heer Tom Dehaene, de dames Vera Jans, Helga Stevens en Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Vera Van der Borgh tot besluit van de op 16 november, 7 en 14 december 2004 en 11 en 18 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2004-2009
– 93 (2004-2005) – Nr. 3.

- Met redenen omklede motie van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de op 11 en 18 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Openbare Werken 2004-2009
– 130 (2004-2005) – Nr. 2.

- Met redenen omklede motie van de heren Frans Peeters, Marc van den Abeelen, Bart Martens, Jan Peumans en Herman Lauwers tot besluit van de op 11 en 18 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Openbare Werken 2004-2009
– 130 (2004-2005) – Nr. 3.

- Met redenen omklede motie van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Frans Wymeersch, Stefaan Sintobin, Wim Van Dijck en Pieter Huybrechts tot besluit van de op 16 december 2004 en 13 en 20 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009
– 139 (2004-2005) – Nr. 2.

- Met redenen omklede motie van de heren Erik Matthijs, Patrick Lachaert en Jos Bex, mevrouw Hilde Crevits, de heer Bart Martens en mevrouw Stern Demeulenaere tot besluit van de op 16 december 2004 en 13 en 20 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009
– 139 (2004-2005) – Nr. 3.

- Met redenen omklede motie van de heer Rudi Daems tot besluit van de op 16 december 2004 en 13 en 20 januari 2005 in commissie besproken beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2004-2009
– 139 (2004-2005) – Nr. 4.

VERSLAGEN**Indiening**

De voorzitter: De volgende verslagen werden ingediend:

- Verslag namens de Subcommissie voor Wapenhandel aan de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie uitgebracht door de heer Jan Laurys over het jaarlijks verslag van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement over de toepassing van de wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie - Periode van 30 augustus 2003 tot 31 augustus 2004, en over het zesmaandelijks verslag van de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement over de verstrekte en geweigerde vergunningen voor wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie - Periode van 1 maart 2004 tot 31 augustus 2004
– 33 (2004-2005) – Nr. 2.
- Verslag namens de Verenigde Commissies voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie en voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed uitgebracht door mevrouw Annick De Ridder en de heer Jan Penris over het voorstel van resolutie van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering
– 69 (2004-2005) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed uitgebracht door mevrouw Tinne Rombouts over de beleidsnota Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid 2004-2009
– 105 (2004-2005) – Nr. 5.
- Verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uitgebracht door de heer Jan Peumans over de beleidsnota Open-

bare Werken 2004-2009
– 130 (2004-2005) – Nr. 4.

- Verslag namens Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Wim Van Dijk over de gedachtewisseling over het Jaarverslag 2003 van het Vlaams Brusselfonds
– 168 (2004-2005) – Nr. 1.
- Verslag namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid uitgebracht door de heer Karlos Callens over de gedachte-wisseling over de hervorming van het Europese Landbouwbeleid
– 169 (2004-2005) – Nr. 1.

VOORONTWERPEN VAN DECREET**Indiening**

De voorzitter: De volgende voorontwerpen van decreet werden ingediend:

- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid, principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 24 december 2004 (VR 12/2004-2005);
- Voorontwerp van decreet houdende invoering van een forfaitaire vermindering in de personenbelasting, principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 21 januari 2005 (VR 13/2004-2005).

Deze voorontwerpen van decreet liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP**Indiening**

De voorzitter: De volgende mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd ingediend:

Voorzitter

- Evaluatierapport over de uitvoering van de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Confederale Universiteit Antwerpen betreffende het Instituut voor Ontwikkelingsbeleid en -beheer (IOB) (DOC 82/2004-2005).

Deze mededeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELING VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN (SERV)
Indiening

De voorzitter: De volgende mededeling van de SERV werd ingediend:

- Aanbeveling d.d. 19 januari 2005 betreffende de bijdrage voor het nieuw actieplan reguleringsmanagement (DOC 83/2004-2005).

Deze mededeling van de SERV ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

MEDEDELINGEN VAN GEMEENTEN
Indiening

De voorzitter: De volgende mededelingen van gemeenten werden ingediend:

- Motie van de gemeente Zemst betreffende de splitsing van het kies- en gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde en viering 175 jaar België/25 jaar federale staat, goedgekeurd door de gemeenteraad op 13 januari 2005 (DOC 84/2004-2005);
- Motie van de stad Gent betreffende de mogelijke verkoop van het gebouw van de Konink-

lijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde, goedgekeurd door de gemeenteraad op 21 december 2004 (DOC 85/2004-2005).

Deze mededelingen van gemeenten liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat).

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter: De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat):

- Arrest nr. 9 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 10 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 11 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 12 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 13 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 14 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 15 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 16 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 17 van 19 januari 2005;
- Arrest nr. 18 van 19 januari 2005.

KENNISGEVING VAN HET ARBITRAGEHOF
Indiening

De voorzitter: De volgende kennisgeving van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en prejudiciële vragen ligt ter inzage op de directie Decreetgeving van het Vlaams Parlement (Decreetgevend Secretariaat):

Rolnummers 3192 en 3204 (samengevoegde zaken).

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Norbert De Batselier, de dames Joke Schauvliege en Marleen Vanderpoorten en de heren Jan Peumans en Jos Stassen betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2003 van de Vlaamse Ombudsdienst – 134 (2004-2005) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer De Batselier, de dames Schauvliege en Vanderpoorten en de heren Peumans en Stassen betreffende de voorstellen en de algemene aanbevelingen uit het Jaarverslag 2003 van de Vlaamse Ombudsdienst.

De bespreking is geopend.

De heer Maes, verslaggever, verontschuldigd wegens ziekte, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 69 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Voorstel tot behandeling

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Wymeersch en Penris en mevrouw Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering.

Dit voorstel van resolutie werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 20 januari 2005 heeft de heer Wymeersch verzocht het op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5, van het reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

De heer Wymeersch heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer de voorzitter, het is de normaalste zaak van de wereld dit voorstel van resolutie samen met dat van de heer Caluwé en consorten te bespreken, vooral omdat ons voorstel van resolutie de sprint heeft aangehouden in het debat. Ik meen dat de leden van de meerderheid daar principieel geen bezwaar tegen kunnen hebben.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, verslaggever, heeft het woord over het al dan niet aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Annick De Ridder, verslaggever: In de bespreking in de commissie zijn de twee resoluties in samenhang behandeld, dus zie ik geen probleem.

De voorzitter: Ik stel voor één gezamenlijke bespreking te houden over het voorstel van resolutie van de heren Wymeersch en Penris en mevrouw Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering, en het voorstel van resolutie van de heren Caluwé en van den Abeelen, mevrouw Gennez, en de heren Peumans, De Meyer en Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering.

Is het Parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris en mevrouw Marleen Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 69 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Ludwig Caluwé en Marc van den Abeelen, mevrouw Caroline Gennez, en de heren Jan Peumans, Jos De Meyer en Bart Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering – 138 (2004-2005) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn het voorstel van resolutie van de heren Wymeersch en Penris en mevrouw Van den Eynde betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering en het voorstel van resolutie van de heren Caluwé en van den Abeelen, mevrouw Gennez, en de heren Peumans, De Meyer en Martens betreffende het project ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium en de beslissing dienaangaande van de Vlaamse Regering.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Ridder, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder, verslaggever: Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Belang heeft een voorstel van resolutie ingediend, waar een hoorzitting is op gevolgd. Het informatief onderdeel is behandeld, alle stakeholders zijn gehoord en de meerderheidspartijen hebben ook een voorstel van resolutie ingediend. Inzake de inhoud verwijs ik naar het schriftelijk verslag.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, we hebben het hier over de ontwikkeling van het Schelde-estuarium en de uitdieping van de Schelde.

Mijnheer de minister-president, ik had het aannemelijker gevonden dat u bij het begin van het debat

een verklaring zou hebben afgelegd. Ik hoop echter in uw antwoord straks enige duidelijkheid te krijgen over de besprekingen die u hebt gehad met de Nederlandse minister-president Balkenende om te weten waar we vandaag precies staan.

Dit debat is in Vlaanderen al enkele maanden gaande. Niet zonder enige trots mogen we zeggen dat het de Vlaams-Belangfractie is geweest die het debat in het Vlaams Parlement heeft aangezwengeld. Op 29 september, toen de hoorzittingen en de inspraakmomenten op het terrein nog liepen, hebben we een interpellatieverzoek ingediend, gericht aan de minister-president, met betrekking tot de gevolgen van dit project op de landbouw. Hoewel de commissievoorzitter een gunstig advies uitbracht, heeft het Uitgebreid Bureau dit interpellatieverzoek onontvankelijk verklaard, wellicht omdat het op dat ogenblik politiek niet helemaal relevant was. Een andere reden was misschien dat men hierover binnen de meerderheid niet op dezelfde golflengte zat.

Om het debat toch te kunnen voeren in dit parlement, heb ik op 7 oktober een voorstel van resolutie ingediend, samen met de heer Penris en mevrouw Van den Eynde, om in dit parlement over deze problematiek hoorzittingen te kunnen organiseren met alle betrokkenen. Een hele tijd later, na de hoorzittingen, hebben de meerderheidsfracties beslist ook een voorstel van resolutie in te dienen. Blijkbaar heeft dit voorstel voor enige onzekerheid en onduidelijkheid gezorgd binnen de meerderheid. Hoewel het voorstel eind november was ingediend, slaagde men er blijkbaar moeilijk in het ondertekend te krijgen door de diverse meerderheidsfracties, zodat het gedrukte stuk slechts in januari aan dit parlement kon worden voorgelegd.

We hebben het over de langetermijnvisie op het Schelde-estuarium, een project uitgewerkt door ProSes. Deze visie bestaat uit drie pijlers: natuurlijkheid, veiligheid en bereikbaarheid. Die zouden op een gelijkwaardige wijze moeten worden behandeld. Dit project is enkele jaren geleden opgestart. Toen was er sprake van een andere tijdsgeest, toen Groen! nog opgeld deed. Dat is duidelijk te zien aan de opdracht die men aan ProSes heeft gegeven, net als aan de resultaten.

Tijdens de inspraakmomenten op het terrein en de hoorzittingen en het debat in de betrokken commissies is duidelijk gebleken dat er geen enkel pro-

Wymeersch

bleem is wat de toegankelijkheid betreft. Er is een zeer ruime meerderheid, op het terrein en zeker in het Vlaams Parlement, om de minimale verdieping van de Schelde tot 13,1 meter mogelijk te maken. Wat de veiligheid betreft, was er minder duidelijkheid. Dat er veiligheid moet worden gecreëerd, staat als een paal boven water. De wijze waarop dit moet gebeuren, is voor discussie vatbaar. Daarover werd ook gediscussieerd binnen de commissie.

Over de natuurlijkheid zijn de meningen sterk verdeeld. Tijdens de inspraakmomenten tussen 15 september en 15 oktober is gebleken dat er onduidelijkheid over bestaat en dat er geen maatschappelijk draagvlak voor is. Mijnheer de minister-president, we hebben tijdens die inspraakmomenten moeten vaststellen dat vooral de landbouwers zeer sterk in het verzet komen, omdat zij hun gronden moeten afstaan aan de natuur.

We hebben echter eveneens moeten vaststellen dat veel lokale natuurverenigingen niet zomaar gewonnen zijn voor de voorliggende projecten. Ze weten immers heel goed dat heel wat van het werk dat ze tot nu toe hebben geleverd, hiermee overboord wordt gegooid en dat alles nu heel anders moet worden bekeken.

Ook inzake veiligheid worden verschillende accenten gelegd. Niet alleen tijdens de inspraakvergaderingen, maar ook in de discussies in de commissie bleek dat het al dan niet bouwen van de stormvloedkering, de stormstuw, tot heel wat dissonanties leidt. Mensen die het kunnen weten, zeiden dat de bouw van de stormvloedkering het ultieme middel is om Vlaanderen tegen overstromingen vanuit zee te beveiligen. Maar de bouw van zo'n stormstuw brengt natuurlijk geen zoden aan de dijk als het om de natuur gaat.

In het gemeentehuis van Beveren werd de eerste hoorzitting in Oost-Vlaanderen georganiseerd. Toen al kwamen we tot de conclusie dat er sprake is van doorgestoken kaart en dat we ons vragen mogen stellen bij de uitgangspunten en bij de wijze waarop het onderzoek is gevoerd. De adjunct-directeur van ProSes en mensen uit de administratie zeiden toen reeds dat een en ander onvoldoende was bestudeerd en dat inderdaad de stormvloedkering de ultieme beveiliging is tegen overstromingsgevaar vanuit zee.

De heer Meyvis zei dat overstromingsgebieden de stormstuw niet overbodig zouden maken, maar dat er door het bouwen van een stormstuw van in het begin wel veel minder en eventueel zelfs geen overstromingsgebieden nodig zouden zijn. We kunnen ons dan ook afvragen waarom men heeft gezocht naar de oplossingen die nu op papier staan.

Voor wat betreft de haven, gaan we volledig akkoord. Ook over de uitdieping van de Westerschelde is er geen discussie. Voor ons, en voor iedereen in het Vlaams Parlement, is de veiligheid van de mensen achter de dijken en in Antwerpen cruciaal. Dat is de logica zelf. Het moet echter duidelijk zijn dat de haven en het havenbestuur, en daarmee ook de ontwikkeling van de haven en de uitdieping van de Schelde, gegijzeld worden om de landbouw te wurgen, terwijl de veiligheid op lange termijn zeker niet wordt gegarandeerd.

Tijdens de hoorzitting kwamen ook enkele professoren, de ene al geleerder dan de andere, hun uitleg doen. Professor Meire kwam zeggen dat er geen significante effecten zijn op de bestaande ecologische processen. Professor Van Hooydonck kwam vertellen dat er geen negatieve invloed is op de uitvoering van de vogel- en habitatrictlijnen. We hebben dat ook gezien in het strategisch MER.

Iedereen is het erover eens dat de uitdieping van de Schelde geen weerslag heeft op de instandhouding van de natuurwaarden. Het schoentje wringt elders: de natuurlijke pijler is immers niet enkel geïnteresseerd in de instandhouding, maar wil ook compensaties die de situatie van 100 jaar geleden weerspiegelen. Dit gebeurt onder de titel 'ruimte voor de rivier'.

Collega's, u herinnert zich wellicht het debat over het integraal waterbeleid. Toen hebben we gesteld dat ruimte moet worden geboden aan de rivier als het niet anders kan. In deze zaak blijft men echter van de filosofie uitgaan dat er ruimte moet zijn voor de rivier, omdat dat moet. Ik refereer graag aan mijn goede collega De Meyer. In het debat heeft hij er diverse keren op gewezen dat we in een omgekeerde wereld leven. Hij wees erop dat er vroeger in Nederland alles aan werd gedaan om land te winnen op de zee. Nu zou Vlaanderen het omgekeerde willen doen door land terug te geven aan de zee. De heer De Meyer heeft wat dit betreft – net als op vele andere vlakken, maar niet op alle – gelijk.

Wymeersch

Ik herhaal dat de landbouwsector de eerste is die wordt getroffen door deze expansie, door de ruimte voor de rivier. Het is merkwaardig dat de landbouwsector, de landbouwverenigingen en de landbouworganisaties niet van in het begin werden betrokken bij het overleg tussen de adviserende partijen. Nochtans waren zij ongetwijfeld de voorname grondgebruiker.

Ik citeer uit het verslag van de commissie dat uitstekend werd opgemaakt door onze – voorlopig afwezige – collega Penris en vooral door mevrouw De Ridder. Het gaat om de woorden van de heer Devisch, die door dit parlement toch wordt erkend als een autoriteit op het vlak van landbouw. Ik lees voor: ‘De heer Noël Devisch stelt vast dat de mogelijkheid tot het realiseren van een groots natuurplan binnen het Schelde-estuarium het debat is gaan beheersen. De vraag die eerst werd gesteld, met name hoe men de natuur voordeel kan laten halen uit de nodige beschermingswerken, is omgedraaid. De vraag is nu hoe men de natuurontwikkeling in het Schelde-estuarium maximaal kansen kan geven zonder de bescherming van de burger in gevaar te brengen.’

De heer Devisch legt op een perfecte wijze de vinger op de wonde. Het klopt dat de natuur heeft geprimeerd. De natuurlijke doelstellingen moesten worden gehaald en de rest werd eraan opgehangen. Dat is uiteraard een verkeerde werkwijze.

De heer Devisch zei ook: ‘Waar de instandhoudingsdoelstellingen voor het Schelde-estuarium volgens Europa gebaseerd moeten zijn op de aanwezige natuurwaarden op het tijdstip van de aanwijzing van de betrokken gebieden, gaat men in de huidige langetermijnvisie en MER-studie maar liefst 100 jaar terug. Het is maar al te eenvoudig een groen droomlijstje uit te tekenen en zonder enige schroom te stellen dat men tegen 2010 een derde wil gerealiseerd zien, met de centen van de belastingbetaler en op de kap van de landbouw.’

Ik had het zelf niet beter kunnen verwoorden.
(*Opmerkingen van minister-president Yves Leterme*)

Mijnheer de minister-president, tot nader order behoort de heer Devisch niet tot mijn politieke familie, maar tot die van u. Ik zal het straks nog

hebben over de houding van de landbouworganisaties.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Ik zal daar zelfs aan toevoegen dat de heer Devisch onder mijn bevoegdheid valt als ik mijn bevoegdheid over de visserij volledig uitoefen.

De heer Frans Wymeersch: Dat is tijdens het debat in de commissievergadering inderdaad gebleken. Ik heb zelfs de indruk dat hij onder uw oekazes valt, of minstens onder de oekazes van enkele parlementsleden die het debat in een bepaalde richting willen duwen. Ik zal daarop straks terugkomen.

Vlaanderen wil altijd de beste leerling zijn en op 17 december nam de Vlaamse Regering zoals afgesproken een beslissing. Ze hechtte haar goedkeuring aan de voorgenomen besluiten van de ontwikkelingschets, als bijlage 3 bij bovengenoemde nota gevoegd. Ze heeft ook beslist de Vlaamse ministers – daarvoor bevoegd – een plan te laten ontwikkelen rond flankerende maatregelen voor de landbouw en voor plattelandsrecreatie.

De landbouwsector stelde voorwaarden om mee te werken aan het plan, onder meer dat de maatregelen voor een flankerend beleid op papier zouden staan, samen met de beslissingen over de besluiten van de ProSes-studie. De Vlaamse Regering heeft de besluiten, zoals ze geformuleerd zijn in de ProSes-studie, goedgekeurd. Daar staat inderdaad al in dat een aantal landbouwgebieden sowieso voorbestemd zijn voor natuur. Daar staat al in dat een aantal landbouwgebieden getroffen zullen worden door ontpoldering.

Waar zijn we mee bezig? Als op het terrein en in de commissievergadering blijkt dat een meerderheid gevonden is voor de onmiddellijk uitvoering van flankerend beleid, dan zegt de Vlaamse Regering ‘neen’. Ze zal eerst grond ontnemen aan de landbouwers en dan een studie over flankerend beleid laten uitvoeren. Dit is uiteraard de omgekeerde wereld.

Uit het antwoord op een vraag van ons bleek plots dat men akkoord gaat met het voorstel van resolutie van de meerderheid dat inderdaad wel vraagt naar flankerende maatregelen. Maar daarna verna-

Wymeersch

men we van de landbouworganisaties dat ze onder druk gezet zijn door de Vlaamse meerderheid om het protest te staken en mee te gaan in het scenario van de Vlaamse Regering en van het voorstel van resolutie van de meerderheid. Ik vraag me af waarom. Daar kan maar één reden voor zijn: de verdeeldheid binnen deze meerderheid mag niet aan de oppervlakte komen. De meerderheid heeft een potje gemaakt van haar eigen voorstel van resolutie. Ik heb het in de commissie vergeleken met een beker wijn. In dit geval is het een beker miswijn, aangevuld met water zodat hij heel erg slap werd. Het is zure miswijn met brak water! Dit valt absoluut niet te drinken. We zullen zien wat we zien. We zullen zien wat we niet zullen zien. Van de begeleidende maatregelen zal niet veel in huis komen. De besluiten zijn wat ze zijn.

Mijnheer de minister-president, u wilt ontpolderen en een aantal overstromingsgebieden vastleggen tegen 1 juli. U hebt ook beslist dat er geen stormvloedkering komt vóór 2050. In het beste geval wilt u nagaan of het nodig en nuttig is om zo'n stormvloedkering in overweging te nemen, laat staan te bouwen.

Ruimte voor de rivier is niet onze filosofie en zeker niet die van de landbouwsector. Die sector werd op het laatst betrokken bij het Overleg Adviserende Partijen, en heeft twee adviezen overgenomen, die de Vlaamse Regering naast zich heeft neergelegd.

Het staat voor ons buiten kijf dat de Westerschelde moet worden uitgediept, en dat 13,1 meter zelfs een minimum is. Voor ons primeert de veiligheid. Daar moet iedereen mee akkoord gaan. Daarna komt de discussie over de kostprijs. Veiligheid moet niet worden afgewogen tegen de kostprijs, dat is geen economisch gegeven. In de commissie werd gezegd dat een stormstuw 600 miljoen euro kost, en nodig is om de veiligheid te bewaren. Er werd ook gezegd dat het systeem dat nu wordt voorgesteld met overstromingsgebieden en verhoogde dijken, een sneller terugverdieneffect heeft dan een stormstuw. Veiligheid behoeft echter geen terugverdieneffect en is een primordiaal recht dat de politici aan de bevolking moeten geven. Op veiligheid staat geen prijs. Blijkbaar vinden anderen in dit parlement van wel.

Uit de discussies in de commissie werd duidelijk dat een stormstuw geen win-winsituatie oplevert

voor veiligheid en voor natuur. Als we geen stormstuw bouwen, hebben we veel minder, of zelfs geen overstromingsgebieden nodig. Er wordt beweerd dat we die overstromingsgebieden wel nodig hebben voor de veiligheid en om de natuurlijkheid te bewerkstelligen.

Natuurpunt schreef in haar Natuurflits van 6 december dat ik schofferende uitspraken heb gedaan. Ik kan er echter niet aan doen dat Natuurpunt tevreden was dat er geen stormstuw kwam. Natuurlijk was Natuurpunt verheugd, want met een stormstuw zijn er minder overstromingsgebieden en minder natuur.

Het voorstel van resolutie van de meerderheid bevat voor elk wat wils. Ook CD&V vindt zich daarin terug, sommigen wat meer dan anderen. Vroeger mochten een aantal CD&V'ers van hun fractievoorzitter nog eens cavalier seul spelen, nu heeft CD&V een fractievoorzitter die iedereen strak in het gareel houdt.

Er wordt geopteerd voor een flankerend beleid. Impliciet staat in dit voorstel van resolutie dat de indieners akkoord gaan met de inname van vruchtbare landbouwgrond. Wij en ook de landbouworganisaties hebben ons daar altijd tegen verzet. Een van de voorwaarden voor de landbouworganisaties was dat er onmiddellijk werk zou worden gemaakt van de afbakening van het agrarisch gebied. Dat gebeurt echter niet. In de besluiten staat enkel dat een bepaald aantal hectare landbouwgrond de facto zal worden gebruikt via ontpoldering en overstromingsgebieden om de natuurlijke poot te versterken en de landbouwpoot te verzwakken.

De heer Marc van den Abeelen: U zegt dat elke fractie iets heeft gekregen. Wat hebben wij gekregen?

De heer Frans Wymeersch: De VLD is als grote voorvechter van de havenbelangen, uiteraard zeer tevreden dat de economische ontwikkeling van de Antwerpse haven wordt veilig gesteld. Ook sp.a-spirit is tevreden omdat de natuurlijke poot duidelijk aan bod komt. U hebt elkaar duidelijk gevonden in dit voorstel van resolutie. Of u elkaar echter nog zult vinden bij de uitwerking ervan, is een andere vraag.

De heer Marc van den Abeelen: Mijnheer Wymeersch, wij zijn inderdaad tevreden met dit voorstel van resolutie. We kunnen trouwens geen

van den Abeelen

omelet maken zonder eieren te breken. Bovendien zegt u hier in dit parlement iets anders dan wat de heer Penris in Antwerpen zegt.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer van den Abeelen, waar zeg ik iets anders dan de heer Penris en waar zegt de heer Penris in Antwerpen iets anders dan ik hier in dit parlement?

De heer Marc van den Abeelen: De heer Penris zetelt in de raad van bestuur van het Havenbedrijf. Daar wordt over bepaalde zaken gestemd.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer van den Abeelen, zeg me nu eens op welk punt de heer Penris en ik een verschillende mening verkondigen in of buiten het Vlaams Parlement!

De heer Marc van den Abeelen: Mijnheer Wymeersch, hij stemt mee over de besluiten die de NV Havenbedrijf neerlegt.

De heer Frans Wymeersch: Zeg me op welk punt we een andere mening toegedaan zijn! U moet dat niet vragen aan de heer Penris. U zegt zelf dat u het weet. Zeg het me! U kunt het niet want er is geen verschil tussen onze standpunten.

De heer Marc van den Abeelen: Mijnheer Wymeersch, ik ben helemaal niet geïmponeerd door uw verbaal geweld. U kunt dat gebruiken in de polder. Bij mij pakt dat niet. Ik weet wat ik zeg.

De heer Frans Wymeersch: Ik kom regelmatig in de polder. U waarschijnlijk niet.

De heer Marc van den Abeelen: Mijnheer Penris zit in de raad van bestuur van de NV Havenbedrijf. Daar worden besluiten genomen waar de heer Delwaide achter staat. De heer Penris keurt die goed! Wat wilt u dat ik anders zeg?

De heer Frans Wymeersch: Op welk punt zegt de heer Penris iets anders dan ik?

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Wymeersch, u kunt niet ontkennen dat de heer Penris hier bij momenten diplomatisch afwezig is. Ook vandaag is hij er niet.

De heer Frans Wymeersch: Dat is niet waar. U blijft het antwoord schuldig op een pertinente vraag. Op welk punt verschillen wij van mening?

Mijnheer van den Abeelen en mijnheer Caluwé, ik kan u wel zeggen dat de heer Delwaide een fervent voorstander is van de stormvloedkering. Ik kan u wel zeggen dat mevrouw Detiège een fervent voorstander is van de stormvloedkering. Ik kan u wel zeggen dat iedereen die het met Antwerpen en de mensen achter de dijken goed meent, fervent voorstander is van de stormvloedkering! U bent echter bang van uw schaduw.

U durft dat punt niet in het voorstel te zetten. Het punt dat wordt gedragen door uw partijgenoten in en buiten Antwerpen, durft u niet door te drukken binnen de Vlaamse meerderheid en de Vlaamse Regering. U bent bang van de rood-groene schaduw.

Aan het begin van mijn uiteenzetting heb ik gezegd dat de tijdsgeest veranderd is. De minister van Leefmilieu en Openbare Werken is hier niet aanwezig. In de commissie hebben we hem al dikwijls bewierookt. Hij zorgt inderdaad voor een trendbreuk. De parlementaire meerderheid durft echter deze trendbreuk niet door te zetten. Werp die groene schaduw van u af! U hebt die niet meer nodig!

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de leden van het Vlaams Blok citeren graag. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Hun geheugen is soms kort en selectief. Ik haal twee citaten aan over de veiligheid. In het eerste wordt gevraagd 'de veiligheid tegen overstromingen zoveel mogelijk te concretiseren met toepassing van de principes van ruimte voor de rivier en integraal waterbeheer. In het ruimtelijk ordeningsbeleid moeten hiervoor de noodzakelijke reserveringen gemaakt worden. Prioritair moeten hiertoe de mogelijkheden voor de aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden maximaal benut worden.'

In het volgend citaat gaat het over de natuurlijkheid. Daarin wordt gevraagd 'het natuurcompensatieprogramma van de 48-voet-verruiming onverwijld verder uit te voeren en een inhaalbeweging te doen om de opgelopen achterstand zo snel mogelijk weg te werken en aan te vullen met extra

De Meyer

maatregelen, het areaal van de gebieden met een formele beschermde natuurstatus uit te breiden’.

Deze twee citaten komen uit het voorstel van resolutie van mei 2001. Ik herinner u eraan dat ik die tekst niet heb goedgekeurd. De voltallige Vlaams-Belangfractie heeft dat wel gedaan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer Wymeersch, de heer Penris vertolkt alleszins niet dezelfde mening als de voorzitter van het havenbedrijf, baron Delwaide. De heer Delwaide zei op de hoorzittingen dat hij zijn instemming verleende met de ontwikkelingsschets. Hij vond dat daarin de drie pijlers evenwichtig aan bod kwamen. Hij heeft zelfs nog gezegd dat de verantwoorde samenhang tussen de drie pijlers – natuurlijkheid, veiligheid en toegankelijkheid – bewaard moet blijven.

Ik zie dan ook niet waar de heer Delwaide een pleidooi zou hebben gehouden voor de stormvloedkering. Ik zou zelfs zeggen, integendeel. Hij heeft zijn uitdrukkelijke instemming verleend aan het ontwerp van ontwikkelingsschets. Daarin staat inderdaad een uitgebreid hoofdstuk over natuurlijkheid, dat ook noodzakelijk is om de effecten van de verdieping te kunnen opvangen.

U schetst een totaal verkeerd beeld. Het is niet zo dat die verdieping niet tot significante effecten leidt. Dat is niet onvoorwaardelijk zo. Dat is slechts zo als er mitigerende maatregelen worden genomen die – en ik citeer baron Delwaide – ‘inhouden dat een uitvoering moet worden gegeven aan een robuust maatregelenpakket voor de estuariene natuurontwikkeling en het introduceren van een verbeterde flexibele stortstrategie’. Er is dus wel degelijk sprake van een noodzaak aan natuurontwikkeling opdat de effecten van een verdieping niet significant zouden zijn. U laat uitschijnen dat er helemaal geen natuurgevolgen zijn en dat er helemaal geen noodzaak en noodwendigheid is om aan natuurontwikkeling te doen. Dat is compleet onjuist en volledig in tegenspraak met het strategische MER en de ontwerp Ontwikkelingsschets.

U maakt er een zootje van. U doet een selectieve lezing van de informatie die ons is verstrekt en

veegt flagrant uw voeten aan de resolutie die destijds rond de langetermijnvisie Schelde-estuarium door het Vlaams Parlement is goedgekeurd, ook door uw fractie. U hield toen een pleidooi voor de drie pijlers, maar nu kan de pijler natuurlijkheid volledig worden weggezaagd van de driepikkel. Ik garandeer u dat het stoeltje dan op de grond valt en dat de Ontwikkelingsschets in zijn totaliteit, met inbegrip van de uitdieping, door de Europese Commissie en onze rechtsinstanties onderuit wordt gehaald.

De heer Frans Wymeersch: Ik ben blij met uw betoog want het bewijst dat u vanuit natuur de haven gijzelt en de landbouw fnuikt.

De heer Bart Martens: Wij redden de haven. U legt een tijdbom onder de verdieping.

De heer Frans Wymeersch: Als u ontkent dat verschillende mensen in de hoorzittingen hebben gezegd dat er geen significante gevolgen zijn voor natuurontwikkeling door de uitdieping van de Schelde, dan moet u uw eigen verslag goed nalezen.

De voorzitter: Mijnheer Wymeersch, kan het wat rustiger? Het is niet omdat iemand luider spreekt, dat de argumenten beter zijn.

De heer Frans Wymeersch: Ik ken de kracht van mijn eigen stem niet.

Mijnheer Martens, u hebt bewezen dat de natuurlijkheid voorop staat. Uw fractie heeft de haven gegijzeld en gezegd dat als er geen natuurontwikkeling is, de uitdieping er niet komt. (*Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt*)

U hebt dat gezegd. Als u een opmerking hebt, moet u trouwens het woord vragen. U zou dat moeten weten als ex-minister!

Voor ons is er een groot verschil. De veiligheid primeert, maar ook de mensen. Er wordt steeds gesproken van flankerend beleid en dat mensen vergoed zullen worden als ze moeten verhuizen. Waarom? Mensen moeten verhuizen en wat komt er in de plaats? Natuur. Ik maak er misschien een karikatuur van, maar mensen moeten verdwijnen voor vogels.

De voorzitter: De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Ik wil wijzen op de houding van de verschillende Vlaamse regeringen in dit dossier.

Onze ingenieurs behoren tot de beste ter wereld. Dat geldt ook voor de Nederlandse ingenieurs. Zij adviseren onze regeringen. Wij maken er helemaal geen symbooldossier van. We luisteren wel zeer aandachtig naar wat ze te zeggen hebben. Waterbeheersing is een zeer ingewikkelde zaak. Onze visie is ontwikkeld op basis van wetenschappelijk onderzoek. Het binnenland mag geen nadelige gevolgen ondervinden van de verdere verdieping van de Schelde. Een wetenschappelijk onderbouwd beleid impliceert een visie op de overstromingsgebieden, het dijkenbeleid en de stormvloedkering. De stormvloedkering is geen symbool. De stormvloedkering zou een middel kunnen zijn. En als dat niet het geval zou zijn, dan moet men dat durven erkennen. Dat is de nuchtere visie die we verdedigen. U maakt er een zootje van.

U wilt geen oplossing. Als men een van de pijlers onderuithaalt, dan komt er gewoon geen oplossing. Er is jaren met alle partijen onderhandeld. Er is overigens ook met de landbouwsector onderhandeld. We hebben ook met Nederland onderhandeld. Daar hebben mensen zwaar geleden onder grote overstromingen. Ze zijn terecht bezorgd over wat er in het estuarium gebeurt. De onderhandelingen zullen tot een akkoord leiden waar Antwerpen economisch wel bij vaart maar ook de belangen van de natuur en de veiligheid worden behartigd. Noch de heer Wymeersch, noch zijn partij zullen dat probleem oplossen.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: De heer Bossuyt zegt dat er over dit dossier met de landbouwsector is onderhandeld. Om het beleefd te zeggen: u neemt met de waarheid een loopje.

Wat de waterbeheersing betreft, hoor ik de heren Claessens en Meyvis en ook de mensen van Polders en Wateringen nog zeggen dat de stormstuw niet mag worden genegeerd omdat hij het ultieme middel is. U daarentegen stelt dat het een symbooldossier is.

De heer Gilbert Bossuyt: Ik zeg dat u er geen symbool van mag maken.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: U hebt gelijk wanneer u stelt dat er gewoon geen oplossing komt als men een van de pijlers onderuithaalt. Dat is het discussiepunt niet. Toch is het zo dat men de veiligheid op zichzelf kan verzekeren. En men kan de verdieping op zichzelf ook realiseren. Alleen is het zo dat men de veiligheid en de verdieping gijzelt in het belang van de natuur.

Ik rond af en richt me tot de mensen van CD&V en VLD. U mag zich niet langer laten gijzelen door een waanidee. U mag zich niet langer laten gijzelen door verouderde gedachten. Er is realisme en pragmatisme nodig. Niet wij maar u maakt er een potje van. Dit voorstel van resolutie en de besluiten van ProSes die de Vlaamse Regering heeft overgenomen, zijn onvoldoende voor de veiligheid. Wellicht volstaan de voorstellen voor de natuur, al zal het voor sommigen nooit genoeg zijn. Voor ons primeert de mens en zijn veiligheid, en niet een vogel die een broedplaats zoekt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, in 1998 heeft de Vlaamse Regering aan de Nederlandse regering de vraag gesteld om over te gaan tot een tweede verdieping van de Westerschelde. Tot de eerste verdieping was beslist in de verdragen van 1995. België was toen al dertig jaar vragende partij. Terwijl in 1998 de werken nog aan de gang waren heeft de regering aan Nederland al de vraag gesteld om over te gaan tot een tweede verdieping. Het Nederlandse antwoord luidde toen dat de verdieping moest passen in een totaalvisie op het Schelde-estuarium. Er moest niet alleen rekening worden gehouden met de economische functie, maar ook met de natuurlijke evolutie van het estuarium en de veiligheid tegen overstromingen.

De gesprekken resulteerden in een langetermijnvisie op het estuarium, die in 2001 werden afgerond. Toen de studie voorlag, werd ze ook hier in het Vlaams Parlement uitgebreid besproken. De besprekingen leidden tot een resolutie die toen unaniem is goedgekeurd, ook door de leden van de toenmalige VB-fractie. De enige die zich toen heeft onthouden was de heer Jos De Meyer. Vandaag kunnen we

Caluwé

stellen dat hij een profetische visie tentoonspreidde. De landbouwfunctie van het estuarium werd toen onvoldoende onder de loep genomen. Dat was een gebrek dat nu moet worden gecorrigeerd. Het staat nu uitdrukkelijk in de resolutie vermeld. Als wordt geopteerd voor een verdere verruiming van de Westerschelde voorbij 2010 en na 2030, moeten van bij het begin de effecten op de landbouw volwaardig worden ingecalculeerd. De heer De Meyer zal op dit aspect dieper ingaan.

De resolutie heeft geleid tot verdere onderhandelingen en het proces is nu voltooid. We zijn aan de laatste etappe gekomen tussen Vlaanderen en Nederland zodat aan de beslissingen uitvoering kan worden gegeven. Er zijn nog een aantal klippen te omzeilen zoals dat altijd het geval is bij onderhandelingen over de grenzen heen. Ik wil hier de verdienste van de minister-president benadrukken, die tijdens de voorbije weken de plooiën met Nederland heeft gladgestreken.

Ik hoop dat vanavond hetzelfde gebeurt in het contact tussen de Nederlandse en de federale regeringen. Ik hoop dat alles goed afloopt. Toch betreurt ik het dat de federale regering niet wat meer diplomatie aan de dag legt. Vorig jaar nog heb ik in de Senaat geïnterpelleerd om te verkrijgen dat minister Vande Lanotte tijd zou vrijmaken om over dit dossier met mevrouw Peijs te spreken. Pas na deze interpellatie kwam er plots tijd vrij nadat al drie maal was geïnterpelleerd in het Nederlandse Parlement. Een ietwat vlottere omgang met de Nederlanders zou toch op zijn plaats zijn. We hebben de Nederlanders nog voor heel wat zaken nodig. Die vlottere omgang bestaat al tussen Vlaanderen en Nederland. De heer Gilbert Bossuyt heeft hiervoor de voorbije jaren vele inspanningen geleverd, wat trouwens heeft bijgedragen tot het resultaat dat we vandaag kennen.

De laatste loodjes wegen het zwaarst. Indien we alles binnen het voorziene tijdspad kunnen afronden, zal de eerste spade in de loop van 2007 in de grond worden gestoken. Dit betekent dat de tweede verdieping van de Westerschelde minder dan 10 jaar na het indienen van de eerste aanvraag van start zou kunnen gaan. Voor de eerste verdieping van de Westerschelde is destijds een tijdspad van 30 jaar gehanteerd. Dat het ditmaal sneller kan verlopen, is de verdienste van alle politici die zich

hiervoor hebben ingespannen, met inbegrip van de bewindslieden van de vorige Vlaamse Regering. Ik vind het toch de moeite dit feit eens even te onderstrepen.

Het Vlaams Parlement heeft een hele reeks hoorzittingen gewijd aan dit proces en aan de nog te nemen beslissingen. Na deze hoorzittingen hebben de meerderheidsfracties een voorstel van resolutie opgesteld. Normaal gezien was dit voorstel van resolutie hier al besproken voor de Vlaamse Regering een aantal beslissingen had genomen. Door het gefilibuster van de Vlaams-Belangfractie tijdens de commissievergaderingen is dit niet gelukt. Dit betekent dat we nu een voorstel van resolutie moeten bespreken dat de Vlaamse Regering al in belangrijke mate heeft uitgevoerd. De Vlaamse Regering heeft reeds een aantal beslissingen genomen die met de inhoud van het voorliggend voorstel van resolutie overeenkomen. Wat de uitvoering van deze beslissingen betreft, kunnen natuurlijk nog belangrijke accenten worden gelegd.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer Caluwé, u weet dat u met betrekking tot het gefilibuster van mijn fractie ongelijk hebt. Bij de aanvang van mijn uiteenzetting heb ik duidelijk vermeld dat mijn fractie heeft geprobeerd om het debat in het Vlaams Parlement te lanceren. Eerst hebben we een interpellatieverzoek ingediend. Daarna hebben we door middel van een voorstel van resolutie getracht de spurt aan te trekken.

U had steeds de mogelijkheid ons voorstel van resolutie te amenderen. Indien dit was gebeurd, was het voorstel van resolutie nog voor de regeringsbeslissing van 17 december 2004 behandeld. U hebt geen amendementen ingediend, maar u hebt tot in november 2004 gewacht. Tijdens de commissiebesprekingen is trouwens gebleken dat u er maar niet in slaagde alle meerderheidsfracties het voorstel van resolutie te laten ondertekenen. Het gevolg van dit alles is dat het voorliggend voorstel van resolutie pas in december 2004 is rondgestuurd. U moet de wereld niet op zijn kop zetten. Mijn fractie had een voorstel van resolutie ingediend, u kon dit voorstel van resolutie zonder problemen amenderen. U kon het zelfs helemaal wegamenderen en onze tekst door uw eigen tekst vervangen. U hebt dit niet gedaan.

Wymeersch

Wij hebben gebruik gemaakt van onze parlementaire rechten om een grondige discussie op gang te brengen. Uw voorstel van resolutie is tijdens deze discussie aan bod gekomen. Uw verwijt inzake gefilibuster is geheel onterecht. U hebt zelf heel wat tijd nodig gehad om alle meerderheidsfracties op dezelfde golfengte te krijgen. U moet ons niets verwijten.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Wymeersch, een ingediende tekst compleet amenderen en door een andere tekst vervangen, is in mijn ogen een al even onwaardige parlementaire techniek. Een dergelijke handelwijze lijkt me niet fatsoenlijk. Bovendien zou u ook tegen een dergelijke procedure hebben gefulmineerd.

Volgens u hadden we de tekst van het voorstel van resolutie van uw fractie gewoon kunnen amenderen. Dit betekent eigenlijk dat u onterecht hoorzittingen hebt aangevraagd. Aangezien wij het eerste voorstel van resolutie integraal hadden kunnen amenderen, hebben beide voorstellen van resolutie blijkbaar een gelijkaardige inhoud. Het komt er in feite op neer dat u zelf toegeeft dat u enkel een parlementaire verdragingsmethode hebt gebruikt.

Ik zou het nu over de inhoud van het voorstel van resolutie willen hebben. Het heeft de heer Wymeersch allicht verbaasd dat de meerderheidsfracties er na de hoorzittingen en na een goed onderling gesprek in zijn geslaagd een gezamenlijk besluit te nemen. Het voorstel van resolutie van de meerderheidsfracties gaat in op een aantal moeilijke punten die in het eerste voorstel van resolutie niet aan bod zijn gekomen. Dit is overigens een van de redenen waarom het eerste voorstel van resolutie eigenlijk niet amendeerbaar is. U zet een paar algemeenheden op een rijtje, maar als u binnen uw fractie de moeilijke problemen grondig zou hebben besproken, zouden de tegenstellingen te groot gebleken zijn.

ProSes geeft – in tegenstelling tot wat verschillende wetenschappelijke instanties vooraf hebben gezegd – aan dat de verdiepingswerken op zich slechts in verwaarloosbare mate negatieve effecten hebben voor de veiligheid en de natuurlijkheid, indien een aantal maatregelen worden genomen. Dit resultaat is

de verdienste van ProSes. Een en ander is gebeurd onder gemeenschappelijke Vlaams-Nederlandse leiding, zodat ook in Nederland de conclusies van deze wetenschappelijke studies niet kunnen worden genegeerd.

ProSes zorgde er ook voor dat we vandaag tot de conclusie komen dat de verdieping belangrijke positieve gevolgen heeft. Het is interessant om vast te stellen dat dit niet alleen voor Vlaanderen het geval is, maar dat ook het zuiden van Nederland, Noord-Brabant en Limburg, in grote mate positieve economische effecten zou ervaren van de verdieping.

De werken van de verdieping op zich zorgen slechts voor verwaarloosbare effecten inzake veiligheid en natuurlijkheid. Maar als we de zaak als een geheel bekijken – wat we moeten doen, ook volgens de quasi-eenparig goedgekeurde resolutie van het Vlaams Parlement –, betekent dit niet dat er niets moet gebeuren inzake veiligheid en natuurlijkheid. Vandaag hebben we een veel te hoog veiligheidsrisico. We moeten dus een aantal maatregelen nemen. Het is goed dat dit werd opgenomen in de besluitvorming.

Het is inderdaad een discussiepunt dat één van de mogelijke maatregelen voor de veiligheid tegen overstromingen – de stormvloedkering – door ProSes wordt afgewezen. Het lijkt nochtans nuttig dit grondiger te onderzoeken dan tot nu toe door ProSes is gebeurd. Daarom staat in de resolutie dat het onderzoek moet blijven plaatsvinden en dat alle bewarende maatregelen moeten worden genomen om dit in de toekomst eventueel uit te voeren.

Dit wil niet zeggen dat er geen andere maatregelen moeten worden genomen. De stormvloedkering heeft geen invloed op het wassende water, wat ook voor overstromingsproblemen kan zorgen. We hebben vandaag een dermate hoog risico dat het onmogelijk is een eventuele stormvloedkering te sluiten bij elk springtij, want dan zijn er te zware negatieve gevolgen. Een stormvloedkering kan maar gebruikt worden voor bijzonder zware stormen die maar enkele keren per millennium voorkomen. We moeten onderzoeken of een stormvloedkering nuttig is, en we moeten dit sneller doen dan in het door ProSes beschreven tijdpad. In het voorstel van resolutie staat ook dat het onderzoek voort moet gaan en we niet moeten wachten tot 2040 of 2050 om dit aan te vatten.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer Caluwé, in de tekst van uw voorstel van resolutie staat: ‘Bij de selectie van projecten’ – en ik neem aan dat de stormstuw binnen afzienbare tijd zo’n project kan zijn – ‘moet rekening worden gehouden met een landbouweffectenstudie, maar ook met win-win-situaties op het vlak van veiligheid en natuurlijkheid.’

Kunt u me uitleggen wat de win-winsituatie is bij enerzijds de bouw van een stormstuw en anderzijds de natuurlijkheid?

De heer Ludwig Caluwé: Een win-winsituatie heeft te maken met zuinig ruimtegebruik. Voor het geven van ruimte aan de rivier om overstromingen te bestrijden, wat in de resolutie van 2001 al stond die mede door u is onderschreven, is grond nodig. Voor het laten toenemen van de natuurlijkheid is ook grond nodig. Laat ons gebruik maken van een win-winsituatie, dus van zuinig ruimtegebruik en laat ons dezelfde hectaren voor twee verschillende doelstellingen gebruiken, anders hebben we meer grond nodig. Op deze manier kunnen we meer grond voor landbouwdoelstellingen vrijhouden. Dat lijkt me logisch.

De heer Frans Wymeersch: Wat is de win-winsituatie bij de bouw van een stormstuw? Welk voordeel biedt een stormstuw voor de natuurlijkheid?

De heer Ludwig Caluwé: U zegt dat een stormstuw voor de natuurlijkheid geen positieve effecten heeft. Er moet worden nagegaan of dit geen te zware negatieve effecten heeft en als dat het geval is, op welke wijze een stormstuw aanleiding zou geven tot verplichte natuurcompensaties met bijkomend ruimtegebruik.

De heer Frans Wymeersch: In feite sluit u in uw resolutie, ondanks het feit dat u het anders zegt, de bouw van een stormstuw uit.

De heer Ludwig Caluwé: Neen, we sluiten dat niet uit. We vragen dat het onderzoek daarnaar verder gaat en dat het sneller zou gebeuren dan door Pro-Ses vooropgesteld, namelijk in 2040. We vragen dat eventueel in een perspectief van tien jaar een beslissing wordt genomen.

Ik kom tot de natuurlijkheid. Ook al heeft de verdieping op zich, mits goed wordt gestort, geen negatieve effecten op de natuur, toch hebben we

met z’n allen de natuurlijke doelstellingen onderschreven, namelijk dat we de natuur van het Schelde-estuarium in stand zullen houden. Dat betekent dat we maatregelen moeten nemen. Als we niets doen, dan zal de degeneratie van het Schelde-estuarium voortgaan. We moeten natuuringrepen doen om de natuur in het Schelde-estuarium op peil te houden, maatregelen voor de zogenaamde instandhoudingsdoelstellingen.

U kunt daarop zeggen dat de instandhoudingsdoelstellingen geen verband houden met de verdieping. Als Vlaanderen en Nederland de nodige maatregelen niet nemen om de natuur in het Schelde-estuarium in stand te houden, dan kan de kleinste actiegroep naar de rechter stappen en de verdieping tegenhouden. We moeten op dat vlak dus maatregelen nemen. De Vlaamse Regering heeft al een basispakket van beslissingen genomen, met name beslissingen die betrekking hebben op de grensoverschrijdende natuuringrepen. Het is een vertrouwenwekkende maatregel ten aanzien van Nederland.

Voor de andere beslissingen moet enerzijds worden nagegaan wat de landbouweffecten zijn, en hierover loopt een studie. Vooraleer een definitieve beslissing wordt genomen, moet mee in overweging worden genomen welke gronden de minste schade opleveren voor de landbouw. Anderzijds moet het gesprek met Europa hebben plaatsgevonden over de vraag welke maatregelen noodzakelijk en aanvaardbaar zijn om te beantwoorden aan deze instandhoudingsdoelstellingen. Vervolgens moeten de beslissingen worden genomen.

Indien blijkt dat het pakket aan genomen maatregelen ruimer zou zijn dan wat nodig is om te beantwoorden aan de Europese instandhoudingsdoelstellingen, moet op dat ogenblik worden bekeken of dat ruimer pakket kan worden aangesproken als compensatiemaatregelen bij bijkomende ingrepen die eventueel in de toekomst plaatsvinden. Vandaag hebben de havenautoriteiten reeds gesproken over het Saefthinghedok en er zijn andere maatregelen mogelijk in de toekomst. Het zou dom zijn om vandaag natuurmaatregelen te nemen die niet Europees verplicht zijn indien we nadien nog bijkomende gronden nodig zouden hebben.

Het voorstel van resolutie heeft het ook over de verdere verruiming. Deze vraag naar een verdere verruiming willen we eerst beantwoorden met

Caluwé

zogenaamde beheersmaatregelen ten aanzien van de scheepvaart, zodat er soepeler kan worden ingespeeld op de verdere toename van die scheepvaart, zonder dat er bijkomende verdiepingswerken moeten plaatsvinden. Lukt dit niet en bestaat er toch nog een bijkomende behoefte aan een daadwerkelijke verdieping, dan moet hetzelfde traject worden gevolgd als werd gevolgd voor deze verdieping. Het ziet er naar uit dat dit traject met succes is gevolgd. Wel is een voorwaarde dat vanaf de eerste minuut de effecten op de landbouw mee in overweging moeten worden genomen, en niet pas in het ultieme stadium. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ons voorstel van resolutie is eigenlijk een beetje achterhaald. Het was onze bedoeling om de minister van Openbare Werken als het ware een mandaat te geven om te onderhandelen met Nederland over een ontwikkelingsschets. Deze schets is er nu en werd reeds goedgekeurd door de Vlaamse Regering. In het beste geval zal ons voorstel van resolutie pas deze namiddag worden goedgekeurd.

Toch kunnen we tot onze tevredenheid vaststellen dat de aanbevelingen van ons voorstel hebben doorgewerkt in de uiteindelijke ontwikkelingsschets. Ze moeten alleszins ook mee in overweging worden genomen bij de verdere uitvoering ervan. In die zin blijft onze resolutie stel relevant.

We stellen tot onze tevredenheid vast dat in de ontwikkelingsschets de drie pijlers van toeganbaarheid, veiligheid en natuurlijkheid, die ook zijn vastgelegd in de langetermijnvisie op het Schelde-estuarium, overeind zijn gebleven, evenwichtig aan bod komen en met elkaar worden geïntegreerd. Die drie pijlers zijn immers nodig om de basis van die ontwikkelingsschets overeind te houden. Het lijkt me niet mogelijk één van die pijlers weg te denken of weg te nemen. Het verbaast me dat de VB-fractie, die toen toch de resolutie inzake de langetermijnvisie heeft onderschreven en ondersteund, nu plots grote bezwaren maakt tegen de natuurpijler.

De ontwikkelingsschets zoals overeengekomen met Nederland, gaat uit van het concept 'ruimte voor de rivier'. Voor ons primeert immers de veiligheid

en de keuze voor ruimte voor de rivier leidt snel tot een verbetering met betrekking tot de onaanvaardbare overstromingsrisico's die er vandaag zijn. Mochten we vandaag besluiten geen werk te maken van die overstromingsgebieden en alles in te zetten op een stormvloedkering, zoals sommigen hier blijkbaar willen, dan stellen we het hele Zeescheldebekken nog de volgende 15 jaar bloot aan onaanvaardbare overstromingsrisico's. Dan blijven de bewoners van dit bekken de volgende 15 jaar blootgesteld aan een overstromingsrisico van 1 op 70, terwijl het Sigmaphan destijds het bekken wilde beschermen tegen een risico van 1 op 10.000 en in de Westerschelde nu een veiligheid kan worden gegarandeerd tegen een risico van 1 op 4.000. Wij willen zo lang niet wachten. Wij willen niet dat de bewoners van het bekken nog 15 jaar moeten wachten op de veiligheid die we hun zouden moeten kunnen bieden.

Zoals de heer Caluwé opmerkte, biedt de stormvloedkering ook geen oplossing voor de overstromingsrisico's van het waswater dat van stroomopwaarts komt. Onze keuze voor dijkverhoging in stedelijke gebieden, ruimte voor de rivier en overstromingsgebieden in buitengebieden, biedt daar wel een oplossing voor.

Ten slotte is het ook zo dat de optie van meer overstromingsgebieden met een derde van de kosten 80 procent biedt van de veiligheidsbaten van zo'n stormvloedkering. Het geld groeit ons niet op de rug, en het is zo al moeilijk genoeg om een begroting rond te krijgen. We kunnen tenslotte elke euro maar eenmaal uitgeven. Als we dan met een derde van de kosten 80 procent van de baten kunnen realiseren, dan zouden we heel dom zijn om die optie te laten liggen.

Betekent dat nu dat de stormvloedkering voor ons taboe is, ook in de verre toekomst? Neen, want we weten allemaal dat de overstromingsrisico's verder kunnen toenemen. Wetenschappers voorspellen dat door de stijging van de zeespiegel, de opwarming van de aarde en de toename van de stormfrequentie onze optie van meer ruimte voor het water en dijkverhogingen in stedelijke gebieden misschien in 2050 niet meer zal volstaan om de overstromingsrisico's te kunnen opvangen.

Daarom hebben we in onze resolutie gesteld dat alle opties open moeten blijven om eventuele nieuwe risico's te bestrijden. We moeten nu bewarende

Martens

maatregelen nemen opdat dan een stormvloedkering alsnog tot de mogelijkheden zou behoren, maar ook alternatieve mogelijkheden zoals de aanleg van bijkomende overstromingsgebieden. Ook daarvoor moeten we nu bewarende maatregelen nemen.

We kiezen ook voor die optie van ruimte voor de rivier omdat ze inderdaad een win-winsituatie oplevert, die ook de natuurlijkheid dient. Het Schelde-estuarium zit in een soort autodestructieve dynamiek. De wetenschappers hebben dat tijdens de hoorzittingen mooi geïllustreerd. Het estuarium zal zichzelf vernietigen als we niet ingrijpen. De vloedgolven zullen ervoor zorgen dat het volledig verlandt en verzandt. We moeten, om de natuurwaarden in stand te houden, maar ook om het estuarium op lange termijn bevaarbaar te houden, investeren in meer ruimte voor water. Als we dat niet doen, dan voldoen we ook niet aan de Europese instandhoudingsdoelstellingen en aan de verplichtingen die voortvloeien uit de Europese habitat- en vogelrichtlijn.

Het is juist door werk te maken van de natuurlijke invulling, dat de ecologische veerkracht van het systeem hersteld kan worden. Die veerkracht maakt ook dat ingrepen, zoals een volgende verdieping, geen significant negatieve effecten hebben.

Die natuurpoot wegmoffelen of aanvallen is onverantwoord. Het maakt dat we niet kunnen voldoen aan onze Europese verplichtingen en legt een juridische tijdbom onder de hele ontwikkelingsschets. Als de VB-fractie daarop aanstuurt, dan zal zij verantwoordelijk zijn voor feit dat de hele ontwikkelingsschets, met inbegrip van de noodzakelijke en economisch zo belangrijke verdieping, op losse schroeven komt te staan.

Dat dit geen wishful thinking of woordenkramerij is, wordt bewezen door het met redenen omkleed advies van de Europese Commissie aan het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot de vorige uitdieping. De Commissie stelde vast dat ook daar het natuurcompensatiepakket nog niet ten volle werd uitgevoerd. Ook daar staan we dicht bij een procedure voor het Europees Hof van Justitie. Nu opnieuw geen werk maken van die natuurpoot, kan alleen maar de Europese Commissie inspire-

ren om verder te gaan met de juridische procedure die ze al heeft ingezet.

Geen werk maken van natuurlijkheid, schaadt met andere woorden de havenbelangen, maar schaadt ook het algemeen Vlaams economisch belang. Uit de maatschappelijke kosten-batenanalyse blijkt ook dat de natuurinrichting van de overstromingsgebieden heel wat maatschappelijke en economische baten oplevert. Die worden zelfs geraamd op 30.000 euro per hectare natuur.

Dat komt omdat juist in de natuurlijke overstromingsgebieden de nutriënten uit het water worden gezuiverd. Het zelfreinigend vermogen van de rivier wordt er dermate mee opgekrikt dat we veel minder vergaande zuiveringsinspanningen zullen moeten opleggen aan de rest van onze economie om de Europese waterkwaliteitsdoelstellingen te halen.

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer Martens, ik zou u nog enkele opmerkingen willen meegeven, en enkele vragen willen stellen. U trekt het belang van de stormstuw in twijfel. Ik ben dat van u gewoon. Ik stel vast dat mensen die het zouden moeten weten, zoals professor Claessens, de heer Meyvis en mensen van de polderbesturen, niet alleen tijdens de hoorzittingen, maar ook tijdens de inspraakmomenten op het terrein duidelijk hebben gezegd dat een stormstuw op dit ogenblik de voornaamste mogelijkheid is om de veiligheid te garanderen. Ik refereer ook aan artikelen die heel recent in de pers zijn verschenen over de opwarming van de aarde waardoor het zeewaterpeil heel sterk stijgt. Het is dus zeker nodig om sneller dan gepland de stormstuw opnieuw in overweging te nemen.

Mijnheer Martens, u hebt het over natuurcompensaties. Voor ons betekenen die iets anders dan de instandhouding van de natuur. We kunnen ons perfect vinden in de instandhouding van de natuur en van de natuurlijke functies die nu op het terrein bestaan. U hebt het echter over compensaties met als doel een uitbreiding van de natuur. Dat is iets helemaal anders.

De Hedwige- en Prosperpolder bezitten een bepaalde natuurlijke functie. U wilt ze die natuur-

Wymeersch

lijke functie ontnemen om een andere natuurlijke functie op te leggen. Dat is geen instandhouding, maar vernietiging en verplaatsing.

Het is het een of het ander: bent u voorstander van de instandhouding, dan gaan we een eind met u mee; bent u voor compensatie, dan zeggen we 'neen'.

De heer Bart Martens: Mijnheer Wymeersch, ik denk dat u niet goed hebt geluisterd tijdens de hoorzitting. Toen kwam duidelijk aan bod dat de laatste 100 jaar, 30 percent van de natuurwaarden in het estuarium verloren zijn gegaan door de autodestructieve dynamiek waarin het estuarium zich bevindt.

De heer Frans Wymeersch: U bevestigt dus dat u 100 jaar wilt teruggaan om een referentiekader te hebben.

De heer Bart Martens: Neen, dat heb ik niet gezegd.

De heer Meire van het Instituut voor Natuurbehoud en ondertussen ook van de Universiteit van Antwerpen, heeft duidelijk gesteld dat zonder bijkomende ruimte te geven aan de rivier, we nooit aan de instandhoudingsdoelstellingen van de Europese habitatrichtlijn kunnen voldoen. Dat betekent dat er geen andere optie is dan meer ruimte aan de rivier geven. Ik zie niet in wat het probleem is, want meer ruimte geven aan de rivier leidt tegelijkertijd ook tot veiligheidsbaten en tot aanvullende economische baten omdat aan de rest van de Vlaamse economie minder verregerende zuiveringsinspanningen en investeringen moeten worden opgelegd. Als u pleit voor het schrappen van de overstromingsgebieden, dan vindt u de belangen van enkele Wase polderboeren – die zeker deftig moeten worden gecompenseerd –, belangrijker dan de algemene Vlaamse economische belangen.

De heer Frans Wymeersch: Ik zou u kunnen citeren, want in het verleden nam u het wel op voor de Wase polderboeren. Het gaat trouwens niet alleen over de Wase polderboeren. We hebben mensen gehoord van de Polders en Wateringen die vertellen over andere projecten en locaties. Die mensen bezitten meer expertise dan u, ik en de andere parlementsleden samen.

De heer Bart Martens: Mijnheer Wymeersch, die andere locaties worden ook ontwikkeld. Ik weet niet of u de ontwikkelingsschets goed hebt gelezen, maar ook de gebieden van de Durme en de Kalkense meersen worden ontwikkeld, en in Nederland zijn er ook natuurontwikkelingsprojecten. Het is absoluut niet zo dat enkel de Wase polders worden geïsoleerd.

In het Structuurplan Vlaanderen en het Vlaams regeerakkoord hebben we afgesproken dat er tegen 2007 38.000 hectare aan natuurgebieden bij moeten komen. Als de enkele duizenden hectaren natuurgebied al problemen stellen, dan begrijp ik niet hoe we ooit aan 38.000 hectare zullen geraken. De natuurgebieden die we nu kunnen realiseren, leveren extra veiligheidsbaten en economische baten op. Ze bieden de garantie dat de uitvoering van de ontwikkelingsschets juridisch onaanvechtbaar wordt. Als we er dat niet voor over hebben, als die hectaren niet kunnen worden gerealiseerd, dan vraag ik me ernstig af hoe ooit de doelstellingen van het RSV en de engagementen van het regeerakkoord gerealiseerd kunnen worden.

De heer Frans Wymeersch: Hetzelfde geldt voor de agrarische structuur.

De heer Bart Martens: Dat is afgesproken, mijnheer Wymeersch, maak u geen zorgen. We zullen tegelijk de agrarische structuur afbakenen. Maar als we op die plaatsen, met die toegevoegde waarde geen natuur realiseren, dan vraag ik me af waar in Vlaanderen we dat wel kunnen doen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems (Op de tribune): Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, dames en heren, we hebben tijdens de hoorzittingen over het Schelde-estuarium gemerkt dat ProSes niet over één nacht ijs is gegaan. De benadering van verschillende deelonderzoeken en van de diepgaande maatschappelijke kosten-batenanalyse is een voorbeeld voor de aanpak van dergelijke grote infrastructuurwerken. Ze is multidisciplinair en belicht alle aspecten.

De evenwichtige uitbouw van de drie doelstellingen – toegankelijkheid, veiligheid en natuurontwikkeling – krijgt ook de steun van mijn fractie. Eigenlijk ligt de basis daarvan bij de resolutie die in 2001

Daems

bijna unaniem werd goedgekeurd in dit parlement, ook door het Vlaams Belang. Onze bekommernis is dat die drie poten gelijktijdig worden uitgevoerd. Ik ben blij dat de heer Decaluwe en CD&V eveneens spreekt van een Scheldeverdieping mits mitigerende maatregelen. Dat was in de commissie niet altijd duidelijk.

Meer ruimte voor water is ook nodig in het kader van het aangepaste Sigmoplan. Als de afgesproken verhoudingen worden gerealiseerd, zal mijn fractie het nieuwe memorandum tussen Nederland en België ondersteunen, mits er voldoende ruimte blijft voor monitoring, zodat de effecten op de morfologie van de Schelde permanent worden bewaakt.

Groen! steunt net als de andere partijen de verdere verdieping van de Schelde tot 13,1 meter, mits de flankerende maatregelen zoals bepaald in de resolutie van 2001 worden uitgevoerd. We hebben wel moeite met het feit dat de huidige meerderheid in haar voorstel van resolutie de deur openzet naar een verdere verdieping. Ze gaat mee in het discours van het havenbedrijf, in het bijzonder van baron Delwaide, die droomt van een verdieping tot 15 meter, terwijl het flankerend beleid en de effecten op de morfologie nog moeten worden nagegaan en opgevolgd.

Wij zijn geen voorstander van een stormvloedkering. Deze maakt stroomopwaarts nog steeds overstromingsgebieden noodzakelijk. Een stormvloedkering biedt enkel veiligheid in zeer extreme situaties. Het ontwerp-Sigmoplan maakt vrij duidelijk dat dijkverhogingen selectief – ter hoogte van woongebieden en industrie – maar vooral meer ruimte voor de rivier, eenzelfde beschermingsniveau zullen realiseren tegen overstromingen als het Nederlandse Deltaplan. Daarenboven zal het veel minder geld kosten.

Na de hoorzittingen heeft mijn fractie vier amendementen ingediend op het voorstel van resolutie. We vragen de schrapping van de passus over de verdere verdieping tot 15 meter. We vragen de garantie dat natuurbehoud als flankerend beleid gelijktijdig wordt uitgevoerd. We vragen de schrapping van de optie van de stormvloedkering. We vragen dat het ontwerp van decreet over de Grondenbank, dat destijds al een eerste keer door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd, op te nemen. Dat is een

belangrijke voorwaarde voor een goed flankerend beleid voor de landbouw. Om die reden zal onze fractie, ondanks het feit dat we heel wat positieve elementen in de tekst van de meerderheid vinden, zich onthouden. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, we hebben dit onderwerp heel uitgebreid in de commissie behandeld. Dit is een evenwichtig voorstel van resolutie. Blijkbaar is het voor het Vlaams Belang belangrijker om de boeren aan hun kant te krijgen, dan een evenwichtig voorstel van resolutie voor te leggen.

We zijn het eens over de grote lijnen. Het is nu belangrijk om uit te maken welke strategie we zullen volgen in de onderhandelingen met Nederland. Nederlanders zijn goede onderhandelaars. We hebben twee totaal verschillende planningsprocedures. De juridische dienst van het Vlaams Parlement heeft trouwens een overzichtelijke nota aan het voorstel van resolutie toegevoegd. Daaruit blijkt duidelijk dat Nederland veel meer tijd nodig zal hebben dan wij voor het goedkeuren van de procedures, alleen zijn hun besluiten vaak duidelijker dan de onze.

Volgend jaar gaat het Deurganckdok open. De Vlaamse Regering heeft een beslissing genomen over de co-financiering van de Liefkenshoekspoortunnel. We moeten nu nagaan hoe we het binnenland kunnen ontsluiten. Als we uit de havens berichten krijgen dat de binnenvaart niet meer kan volgen met het versassen en verplaatsen van containers, dan moeten we dat dringend bekijken.

Mijnheer de minister-president, we zijn benieuwd naar wat minister-president Balkenende tegen u heeft gezegd. Hoe zullen we de kosten verdelen, hoe ziet de planning eruit? Er wordt over 2007 gesproken. Wat stelt Nederland voorop? We hopen dat we dat niet alleen via de krant zullen vernemen, maar ook uit uw mond, mijnheer de minister-president.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sommige mensen hebben een kort en selectief geheugen. Het lijkt me dan ook nuttig de inhoud van

De Meyer

de resolutie van 4 mei 2001 te vergelijken met de inhoud van het voorstel van resolutie dat vandaag voorligt.

Het huidige voorstel van resolutie is genuanceerder en evenwichtiger dan de resolutie van 2001. Wat de toegankelijkheid betreft, is de teneur van beide resoluties dezelfde. Wat de veiligheid betreft, wil ik de meest essentiële punten van beide resoluties vergelijken. Ik citeer uit de resolutie van 2001: 'de veiligheid tegen overstromingen zoveel mogelijk te concretiseren met toepassing van de principes ruimte voor de rivier en integraal waterbeheer. In het ruimtelijke-ordeningsbeleid moeten hiervoor de noodzakelijke reserveringen gemaakt worden. Prioritair moeten hiertoe de mogelijkheden voor de aanleg van de gecontroleerde overstromingsgebieden maximaal benut worden.'

Ik lees voor uit het huidige voorstel van resolutie: 'bewarende maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat in de toekomst de keuze voor de bouw van een stormvloedkering of voor andere aanvullende ingrepen, wegens de toegenomen overstromingsrisico's mogelijk blijft en die opties volwaardig te onderzoeken'.

Ook wat de veiligheid betreft, maak ik de vergelijking. In de resolutie van 4 mei 2001 staat: 'het natuurcompensatieprogramma van de 48-voet-verruiming onverwijld verder uit te voeren, een inhaalbeweging te doen om de opgelopen achterstand zo snel mogelijk weg te werken en aan te vullen met extra maatregelen, bij nieuwe ingrepen gelijktijdige en passende natuurcompensatiemaatregelen uit te voeren, het areaal van de gebieden met een formeel beschermde natuurstatus uit te breiden'.

Ik citeer uit het voorstel van vandaag inzake de natuurlijkheid: 'in overleg te treden met de Europese Commissie om na te gaan in hoeverre de gehanteerde methodologie voor de bepaling van de instandhoudingsdoelstellingen en de voorstellen voor de invulling van die doelstellingen noodzakelijk, aanvaardbaar en voldoende zijn om te beantwoorden aan de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn'.

Het vierde luik in ons voorstel van resolutie is landbouw. In de resolutie van 2001 wordt daar met geen woord over gerept. In het huidige voorstel is

landbouw de vierde pijler. Ik citeer uit punt 1: 'in de uitvoeringsfase een verdiepingsslag op het gebied van de landbouw te realiseren, onderzoek naar de verwachte landbouweffecten, de uitwerking van een flankerend beleid en een actievere betrokkenheid van de landbouw bij de verdere planvorming en bij de uitvoeringsfase'.

In punt 2 staat: 'in de strategische besluiten van de ontwikkelingschets 2010 een strategisch besluit op te nemen voor het flankerende beleid voor de landbouw in het betrokken gebied en in de omgeving'.

Punt 3: 'daarmee de grote onzekerheden en de onduidelijkheid voor de actieve landbouw in het gebied en in de omliggende gebieden weg te nemen'.

Punt 4: 'via een landbouweffectstudie na te gaan welke gebieden met de minste schade voor de landbouw kunnen worden aangesneden'.

Punt 5: 'op basis van de resultaten van de landbouweffectstudie in kaart te brengen welke flankerende maatregelen moeten worden getroffen'.

Punt 6: 'bij grondverwerving een compensatiepremie toe te kennen die de gebruiker of pachter in staat stelt de bedrijfsvoering op dezelfde schaal elders voort te zetten, rekening houdend met de mogelijke prijsopdrijvende effecten elders wegens inkrimping van het landbouwareaal'.

Tot slot punt 7: 'in gebieden waar gekozen wordt voor gecontroleerde overstromingsgebieden een systeem van vergoedingen uit te werken die de gebruikers van de gronden compenseren voor gronden die ze voor overstroming ter beschikking stellen'.

Ik heb heel bewust, samen met een aantal collega's van mijn fractie de resolutie van 4 mei 2001 niet goedgekeurd. De voltallige Vlaams-Blokfractie heeft die resolutie toen wel goedgekeurd.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer De Meyer, u zegt dat er een reeks maatregelen in staan in verband met landbouw. U weet ook dat er al een aantal zaken zijn uitgevoerd. Wat ik echter niet begrijp, is dat u ons amendement in verband met de invoering van

Stassen

het decreet over de Grondenbank niet hebt aanvaard.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer Stassen, we kunnen gerust over de Grondenbank verder discussiëren. Op het einde van de vorige legislatuur is daarover trouwens een voorstel van decreet ingediend. Ik stel voor dat u even onze kritieken daarop naleest. Indien aan onze verzuchtingen wordt voldaan, zijn we bereid om daarover opnieuw te discussiëren.

We formuleren geen principieel 'njet'. Hetgeen voorlag, voldeed echter niet aan hetgeen wij noodzakelijk vinden voor een Grondenbank. Ik ben ervan overtuigd dat we te gepasten tijde hierover een debat kunnen voeren.

De heer Jos Stassen: Mijnheer De Meyer, u weet toch dat in de Grondenbank een decretale verankering was opgenomen. Boeren die land zouden verliezen naar aanleiding van een aantal maatregelen inzake de overstromingsproblematiek, zouden daardoor kunnen rekenen op een compensatie.

Los van een aantal inhoudelijke opmerkingen, begrijp ik niet waarom u het principe van een snelle indiening van een regeling inzake de Grondenbank niet hebt aanvaard.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer Stassen, het kan erg nuttig zijn hierover een dialoog te voeren.

Geachte collega's, indien we dit voorstel alleen hadden opgesteld, dan zouden een aantal paragrafen mogelijk in een iets sterkere toonaard zijn opgesteld. Uiteindelijk is het de bedoeling te zoeken naar een consensus met zo veel mogelijk collega's.

In vergelijking met het voorstel van resolutie van 2001, is de tekst die vandaag voorligt veel evenwichtiger en veel genuanceerder. Als dit voorstel wordt goedgekeurd, zal ik dit dossier uiteraard verder opvolgen.

Ik herinner de leden van het Vlaams Belang aan de uitspraken van de heer Penris, die ik nog steeds niet zie in deze zaal. Op 15 mei 2001 zei hij: 'Uiteraard zal het havenbedrijf vrede nemen met 12,8 en 13,1 meter als het perspectief van 14 meter open blijft. Dat is de reden waarom ikzelf en mijn

fractie, ondanks de meningsverschillen inzake de strategie, zullen kiezen voor de eensgezindheid in het parlement, al was het maar om het signaal dat we naar Nederland kunnen sturen, krachtiger te maken.'

Hierin staat geen woord over de stormvloedkering en geen woord over de landbouw. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Mijnheer De Meyer, ik heb u nog een aantal vragen te stellen. U hebt daarnet gezegd dat sommigen kort van geheugen zijn. U bent dat ook. Uw geheugen is zelfs nog veel korter dan dat van sommigen naar wie u verwijst. Bij het begin van de bespreking en behandeling van deze problematiek op het terrein en in het Vlaams Parlement hebt u herhaaldelijk gesteld dat het voorliggende project geen maatschappelijk draagvlak had en heeft. U kon er daarom ook niet achter staan.

U hebt ook gezegd dat er bij de besluitvorming geen voorafname kon zijn van landbouwgronden. U hebt ook gezegd dat, als er besluiten moeten worden genomen, eerst een landbouweffectenrapport moet worden opgesteld. Ondanks het feit dat er nog altijd geen maatschappelijk draagvlak schijnt te zijn, ondanks het feit dat er een duidelijke voorafname is van landbouwgronden en er nog altijd geen landbouweffectenrapport is, bent u het toch eens met de besluiten van de regering en met het voorliggende voorstel van resolutie.

U bent er dus in geslaagd om in een tijdspanne van drie maanden een bocht van minstens 90 graden te maken. Als u dan de heer Penris verwijt dat hij op 15 mei 2001 stelt dat er werd gezocht naar eensgezindheid binnen de fractie, dan strekt ons dat tot eer. U hebt echter in het zand gebeten. U had kritiek op onze goedkeuring van de resolutie van 2001. Daar staat inderdaad in dat de nodige compensaties zouden moeten worden uitgevoerd als ze zich aandienen. Volgens ons moeten er geen compensaties zijn, omdat dat gewoon niet nodig is. Dat is uit de hoorzittingen gebleken. Het klopt dat we gecontroleerde overstromingsgebieden steunen als nodig zou blijken dat ze worden aangelegd. U gaat ervan uit dat ze moeten worden aangelegd omdat ze nodig zijn. Dat is een groot verschil in filosofie.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme (*Op de tribune*): Minister Peeters zal straks ingaan op de inhoud van het dossier. Er was een vraag van onder andere de heer Peumans over het gesprek dat ik vorige week had met minister-president Balkenende. De Vlaamse Regering schrijft zich in in het beschikbare gedeelte van het voorstel van resolutie van de meerderheid. We zullen het ter harte nemen en proberen het naar best vermogen en onder toezicht van het Vlaams Parlement uit te voeren.

Ik zal een lezing geven van de leidraad die gehanteerd is bij de publieke verklaringen die in Nederland zijn afgelegd. Ik citeer: 'We hebben de besluitvorming inzake de Ontwikkelingsschets 2010 in het kader van de langetermijnvisie voor het Schelde-estuarium uitvoerig besproken. We hebben vastgesteld dat het principeakkoord dat onze ministers Peeters, Peijs en Veerman op 30 november 2004 hebben bereikt, een belangrijke mijlpaal is. De inhoud en de timing van de besluiten van de Ontwikkelingsschets werden daarmee goedgekeurd en afspraken werden gemaakt voor het verdere politieke besluitvormingsproces.'

Vandaag hebben we beslist dat een gemeenschappelijk redactieteam wordt opgericht om een memorandum van overeenstemming uit te werken. Dit memorandum dient de afspraken van 30 november te verankeren en daarmee uitvoering te geven aan de besluiten voor de pijlers toegankelijkheid, natuurlijkheid en veiligheid, om de verdere samenwerking te organiseren en ten slotte een regeling te bevatten voor het gemeenschappelijke nautische beheer op de Schelde. We hebben de hoop uitgedrukt dat het memorandum vóór het einde van februari kan worden ondertekend door de bevoegde ministers. Met de oprichting van het redactieteam wordt een nieuwe belangrijke stap gezet in de gemeenschappelijke besluitvorming rond de Ontwikkelingsschets. Tevens heeft minister-president Balkenende aangekondigd dat zijn regering de Ontwikkelingsschets zelf op zeer korte termijn ook formeel zal goedkeuren. De Vlaamse Regering deed dit reeds op 17 december 2004.

We hebben vastgesteld dat er vooruitgang geboekt is in de onderhandelingen over de kostenverdeling, maar dat enkele punten nog moeten worden beslecht. We hebben er op aangedrongen dat

de ambtelijke werkgroep op de kortst mogelijke termijn nog eenmaal bijeenkomt waarna het de bevoegde ministers toekomt om over te gaan tot politieke besluitvorming. Dat er weldra een algemeen akkoord komt over de Ontwikkelingsschets staat voor ons vast. Onze ambitie om de vooropgestelde timing te behouden waaronder de start van de verdieping van de Westerschelde in 2007 en de projecten ter bevordering van de natuurlijkheid en ter bescherming tegen stormen, blijft volledig intact.'

Dit hebben we afgesproken en het is een vrij goede samenvatting van de gevoerde gesprekken. Uiteraard is er alleen over dit stuk een akkoord tussen minister-president Balkenende en mezelf. Ik veronderstel dat minister Peeters toelichting zal geven over de uitvoering van de elementen die ik heb voorgelezen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, uw optimisme siert u. In de Nederlandse pers verschijnt een en ander echter meer in de voorwaardelijke wijs. Vandaag is er een ontmoeting tussen de ministers Peijs en Vande Lanotte onder meer over de HSL-Zuid. Ik vraag me af of we het verhaal niet te positief inschatten. Het memorandum van overeenstemming wordt naar februari verplaatst. De vraag rijst of de zaak weer zal worden uitgesteld. Ik vraag me af of uw optimisme gewettigd is.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Ik ben noch pessimistisch, noch optimistisch, ik ben een hyperrealist. Dat is ook de reden waarom ik vorige week vooral minister-president Balkenende aan het woord heb gelaten. Samen met u heb ik gehoord wat hij heeft gezegd. De hoffelijkheid in de relaties tussen Vlaanderen en Nederland gebiedt me te stellen dat het mij niet toekomt om de heer Balkenende meer te vragen dan wat hij daar heeft gezegd. Ik zou overigens niet weten welke garanties ik zou moeten vragen. In de media heb ik gezegd dat ik de heer Balkenende geloof en ervan uitga dat wat is toegezegd ook zal worden uitgevoerd.

Wat de bijeenkomst van vanavond tussen federaal minister Vande Lanotte en de Nederlandse minister Peijs over de HSL betreft, is uitdrukkelijk

Leterme

afgesproken dat het ene dossier niet aan het andere is gekoppeld. Ik heb wel nota genomen van de grote belangstelling en grote betrokkenheid van de Nederlandse regering voor dit dossier. De voorbije weken heb ik mijn zorg voor de goede afwikkeling ervan zowel formeel als informeel aan minister Vande Lanotte kenbaar gemaakt. Ik heb de indruk dat hij vastbesloten is om dit dossier goed af te ronden – vandaag of de komende dagen.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik zal kort zijn, omwille van het vergevorderde uur, maar ook omdat wij over deze aangelegenheid al in de Commissie voor Openbare Werken hebben gedebatteerd. Vooreerst wil ik alle sprekers van harte bedanken. Wat het voorstel van resolutie betreft, sluit ik me natuurlijk aan bij wat de minister-president daarover heeft gezegd. Ik wil toch nog vier elementen verduidelijken.

Ten eerste: dit dossier is grondig voorbereid, en ingebed in een diepgaand maatschappelijk overleg. Het is een dossier dat in Vlaanderen en Nederland zal blijven nazinderen. Ik ga ervan uit dat we het vrij snel kunnen afronden. Het OAP, ProSes en lokale en parlementaire hoorzittingen hebben er mee vorm aan gegeven. Het is duidelijk dat niemand de noodzaak van een verdieping van de Westerschelde betwist. Zo'n verdieping mag natuurlijk niet leiden tot veiligheidsrisico's. Dat is belangrijk, en in dat verband zullen er initiatieven worden genomen in het kader van het geactualiseerd Sigmaplan.

Ten tweede: het is belangrijk dat we alles in een langetermijnvisie integreren. De ontwikkelingschets tot 2010 is een eerste stap om deze zaak in een visie voor de hele periode tot 2030 te integreren. Dat moet samen met de Nederlanders gebeuren. In onze langetermijnvisie is een samenhangend en duurzaam evenwicht bereikt tussen de drie pijlers die hier al ter sprake zijn gebracht: de veiligheid, de natuurlijkheid en de toegankelijkheid.

Ten derde: hier is al terecht gesteld dat deze ontwikkelingsschets van groot belang is voor de landbouw en het bedrijfsleven in het algemeen. Het is belangrijk dat we ervoor zorgen dat de landbouw en andere sectoren niet in problemen komen. Dat

is evident. De regering zal daarvoor de nodige aandacht opbrengen.

Een ander element dat in de commissie aan bod kwam, is de discussie over de stormvloedkering. Ik herhaal dat de studies waarover we beschikken, bevestigen dat op middellange termijn de oplossing die we hebben weerhouden afdoende is en de bouw van een stormvloedkering binnen de afgebakende tijdshorizon niet nodig is.

Het zou wel onverstandig zijn geen rekening te houden met een aantal nieuwe elementen. Ik denk aan de verdere opwarming van de aarde met twee graden, met alle mogelijke gevolgen. Het zou niet wijs zijn om dit debat niet verder op te volgen. In de gegeven omstandigheden is het echter niet nodig. We hebben de garantie dat tot in 2030 de situatie onder controle is. Het is echter geen vrijgeleide voor het stopzetten van ieder onderzoek. We zullen bijgevolg de studie tijdens deze legislatuur voortzetten en nagaan of de bouw van een stormvloedkering toch niet moet worden overwogen.

Het is evident dat we dit dossier na de hoorzitting en de resolutie die nu voorligt, moeten afsluiten en een akkoord met onze Nederlandse collega's moeten sluiten. Ik dank de heer Peumans voor zijn raad. We moeten natuurlijk een overeenkomst vinden en het is door de minister-president nog uitdrukkelijk aangehaald. Ik kan alleen maar concluderen dat wij al met het redigeren van het memorandum zijn gestart dat de ministers-presidenten van Vlaanderen en Nederland zouden opstellen, en dat wij daarin al zeer ver zijn gevorderd.

We gaan ervan uit dat een akkoord mogelijk is en niet, zoals u vreest, dat wij aan het lijntje worden gehouden met alle gevolgen die dat meebrengt. Ik heb op dit moment geen aanwijzing dat het dossier niet in orde zou komen, al zag ik liever dat de Nederlandse regering op 17 december het dossier al had goedgekeurd. Er zal misschien een moment komen dat we dat zullen moeten vaststellen, maar ik ga ervan uit dat het tot een akkoord komt. Alle voorbereidingen en overleg op ambtelijk niveau verlopen zeer vlot, al betekent dat niet dat we al volledig rond zijn.

De implementatie van het principiële akkoord van zodra het is afgesloten, betekent het concretiseren van een aantal punten. We hebben daarop een timing geplakt, namelijk juli 2005. We zullen zien of de timing behouden kan blijven. Het is evident

Peeters

dat we nu met veel zorg werk maken van de landbouw en de afbakening van een aantal gebieden.
(*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch: Ik dank de heren ministers voor hun antwoord. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om de voorzitter van de VLD-fractie te danken voor de verhelderende inbreng in het debat. Ik zou willen vragen om over de verschillende onderdelen van de resolutie een gesplitste stemming te houden.

De voorzitter: Dat kan u op dat ogenblik zeker vragen.

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemmingen over de voorstellen van resolutie houden.

VERZOEKSCHRIFT over het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld – 158 (2004-2005) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting over het verzoekschrift over het decreet van 29 maart 2002 houdende invoering van het nultarief inzake het kijk- en luistergeld.

De heer De Reuse, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

De heer Sannen, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Is het Parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14.15 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering is gesloten om 12.38 uur.*
